

РЕШЕНИЕ

№ 5933

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20231110206463 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. В. М. чрез адв. И. В. срещу наказателно постановление/НП/ № 22-4332-029185/27.03.2023г., издадено от началник група към СДВР, О"ПП"-СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания лишаване от право на управление на МПС за срок от шест месеца и глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

НП се атакува като незаконосъобразно и неправилно. Сочи се, че първоначално на жалбоподателя е бил съставен АУАН за нарушение по чл. 638, ал. 3 КЗ, а впоследствие за нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Сочи се, че към момента на извършване на полицейската проверка жалбоподателят не е знаел, че управляваният от него автомобил е със служебно прекратена регистрация, като за това обстоятелство не бил уведомен и собственикът. Оспорва се компетентността на актосъставителя и на АНО. Поради това се счита, че липсва субективна страна на деянието. Моли се за отмяна на НП и за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и се представлява от адв.

В., която пледира за отмяна на НП. Сочи, че липсват доказателства, че собственикът на процесното МПС е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията. Поради това счита, че не се доказва субективната страна на деянието. Моли за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.11.2022г. около 11.30 часа жалбоподателят Д. В. М. управлявал в гр. София по ул. „Рилска обител“ с посока на движение от ул. „Константин Фотинов“ към ул. „Иван Чушков“ лек автомобил „Пежо 206“ с рег. № , собственост на М Д Т. Водачът бил спрян за полицейска проверка, самоличността на водача била установена, като в хода на проверката полицейските служители установили, че лекият автомобил, собственост на М Т, е със служебно прекратена регистрация. Собственикът М Т не е била уведомена от ОПП-СДВР за това, че регистрацията на лек автомобил „Пежо 206“ с рег. № е служебно прекратена.

Образувана е пр.пр. № 11155/2023г. по описа на СРП, като на 07.03.2023г. е издадено постановление за отказ от образуване на досъдебно производство, като препис от постановлението, ведно с преписката са изпратени на ОПП-СДВР за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Издадено е обжалваното НП № 22-4332-029185/27.03.23г., с което на Д. В. М. са наложени глоба в размер на 200 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Видно от заповед № 8121к-13180/23/10.19 е прекратено временното преназначаване на Г Б – началник на 01 група „Административно-наказателна дейност“ в 03 сектор „Административно обслужване“ към ОПП-СДВР, на ръководна длъжност началник на 03 сектор „Административно обслужване“ към ОПП-СДВР

Видно от заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на

вътрешните работи административнонаказващият орган е компетентен да издава наказателни постановления по ЗДвП, а актосъставителят – да издаде АУАН.

Горепосочената фактическа обстановка беше установена въз основа на писмените доказателства, приобщени към материалите по делото, а именно – постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, справка-картон на водача, заповед № 8121к-13180/23.10.19г на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-1632/02.12.21г. на министъра на вътрешните работи, както и от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетелки Д М.а и М Т. От показанията на св. М Т се установи, че същата като собственик на процесното МПС не е била уведомявана за служебното прекратяване на регистрацията.

Събраните по делото доказателства не съдържат несъответствия и противоречия и съдът кредитира доказателствената съвкупност в цялост.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е **основателна**.

Съгласно чл. 140, ал. 1 ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като в НП отсъства описание на обективен елемент от състава на вмененото нарушение. В НП не са изнесени твърдения относно това кога и на какво основание се твърди, че е прекратена служебно регистрацията на МПС, управлявано от жалбоподателя. По този начин в НП не се съдържат факти, представляващи част от обективната страна на нарушението, което се твърди, че е извършено с правна квалификация по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Последното представлява допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на жалбоподателя и самостоятелно основание за отмяна на НП на формално основание.

Не се доказва жалбоподателят да е бил наказан два пъти за едно и също

деяние, с оглед на което не е налице хипотезата на чл. 17 ЗАНН. Дори и да е бил съставен първоначално АУАН за нарушение с друга правна квалификация, то видно от резолюция 22-4332-M002228/30.12.22г. административнонаказателното производство по този акт е било прекратено и на жалбоподателя е издадено само едно НП, а именно – процесното, за нарушение с правна квалификация по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Отделно от това административнонаказателното производство в случая е образувано не при условията на чл. 36, ал. 1 ЗАНН, а на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН – въз основа на прокурорското постановление за отказ да се образува досъдебно производство.

В настоящия случай се доказва, че на 05.11.2022г. Д. М. е управлявал лек автомобил „Пежо 206“ с ДК № СВ 8897 ТА, собственост на Милена Томова, който е бил със служебно прекратена регистрация. Не се доказва, че деянието е извършено виновно от наказаното лице.

МПС не е собственост на жалбоподателя, като не са събрани доказателства, че собственикът е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията на собствения му лек автомобил, още по-малко че водачът е знаел за служебното прекратяване на регистрацията на автомобила.

Съгласно чл. 143, ал. 10 ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането/КЗ/ и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 КЗ или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Уведомяването на собственика за служебно прекратената регистрация има значение както за възможността по желание да възстанови регистрацията на моторното превозно средство, така и за узнаването на служебното прекратяване на регистрацията. Уведомяването на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация не е елемент от фактическия състав на прекратяването на регистрацията, а е последващо, но има пряко отношение към субективния елемент на административното нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, защото законът е възложил на административния орган задължението да уведоми собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство. Прекратяването на регистрацията не настъпва по силата на закона при непредставяне на доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, а се извършва след автоматизирано уведомление от Гаранционния фонд по чл. 24 от Наредба № 54 от 30.12.2016г. за регистрите

на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 КЗ. Собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. Действително собственикът на моторно превозно средство е длъжен да знае, че за моторното превозно средство няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“, което води и до служебно прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, и незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административнонаказателната отговорност. Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност - за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП, тоест на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, пр. първо ЗДвП. Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по чл. 143, ал. 10 ЗДвП за уведомяване на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация на автомобила, поради което липсва както умишъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост. Не е налице публично достъпен регистър, в който да се извърши справка за служебно прекратената регистрация. Регистърът по чл. 4, ал. 1, т. 12 и ал. 2 от Наредба № 54/2016г., в който е отбелязано, че моторно превозно средство е със служебно прекратена регистрация поради липса на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е със защитена информация. Неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици. Ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Съгласно чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство. Съществува законово задължение по чл. 143, ал. 10, изр. 1 ЗДвП за административния орган да уведоми собственика за извършената служебна дерегистрация на моторното превозно средство, но е възможно той да е уведомен за този факт при посещение на място в отдел „Пътна полиция“, при връчване на акт за установяване на административно нарушение или по друг начин. В случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 ЗДвП ще е несъставомерно.

В процесния случай липсват доказателства, че собственикът е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, респективно че водачът, който е управлявал МПС, което не е негова собственост, е знаел за служебно прекратената регистрация. Поради което няма как на водача Д. М. да му се вмени във вина управлението на МПС, което не е негова собственост и което е било служебно deregистрирано. Последното предопределя и недоказаност на субективната страна на нарушението, с оглед на което и НП се явява неправилно и необосновано и следва да бъде отменено.

В тази насока е и Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023г. на ОСС на НК на ВКС по т.д. № 3/2022г., Първа и Втора колегия на ВАС, съобразно което не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.

С оглед изхода на делото жалбоподателят има право на присъждане на разноси, тъй като е бил представляван от адвокат в съдебното производство. Въззиваемата страна СДВР следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените разноси за адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за защита и съдействие, а именно – 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-029185/27.03.2023г., издадено от началник група към СДВР, О”ПП”-СДВР, с което на Д. В. М. са наложени административни наказания лишаване от право на управление на МПС за срок от шест месеца и глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. В. М. **500 лева** разноси за адвокатско възнаграждение за съдебното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____